

Department of Psychology
University of Aarhus
Nobelparken
Jens Chr. Skous Vej 4
DK 8000 Aarhus C Denmark
☎ +45 89 42 49 00
Fax: +45 89 42 49 01

Psykologisk Institut
Aarhus Universitet
Nobelparken
Jens Chr. Skous Vej 4
8000 Aarhus C
☎ 89 42 49 00
Fax: 89 42 49 01

Bilag A (10)

Instituttleder Jens Mammen
PI

14. marts 2005.

Kære Jens!

Som svar på dit brev af 10. ds. skal det anføres, at det er meget vigtigt at forstå skoleprojektets opbygning for at undgå misforståelser. Har man først forstået de tidligere fremsendte projektbeskrivelser, bliver de fremsendte fp. numre stort set selvevidente.

Der er som bekendt tale om et mangeårigt (stadig) løbende projekt, opdelt i mange faser.

Fase 0 data indsamles i 1976. Denne tværsektionelle fase indeholder 149 (150 minus et fejlbehæftet datasæt) børn i 8, 10, 12, 14, og 16-års alderen. Protokolbladene fra fase 0 er ikke fremsendt, idet disse data ikke indgår i kønsforskelsanalyserne.

Fase 1-7 dækker over longitudinelle undersøgelser af tre grupper børn i alderen 8-16+. Faserne er indikeret ved det første ciffer i fp. numrene. Der er ideelt tale om 90 børn fordelt, som følger:

Den første eksperimentelle undergruppe på 30 børn (15 drenge og 15 piger) har efterfølgende sub-numre 001-030. I nogle tilfælde kunne komplette data ikke fremskaffes for de første 30 børn, hvorfor undergruppen er suppleret med komplette data for yderligere et (beskedent) antal børn, som så fik betegnelsen 031, 032 etc. (Dette gælder også for de øvrige undergrupper omtalt nedenfor). Denne gruppe, som altså har numrene 10001 – 10030, 20002-20030 etc. op til fase 70001-70030), er en eksperimentalgruppe, som er undersøgt gentagne gange. Disse longitudinelle data ligger som undermapper i de enkelte personmapper under betegnelserne fase 1, 2, ... 7).

Den anden eksperimentelle gruppe på 30 børn har numrene 10201-10230 etc., igen med opfølgende longitudinelle data grupperet under fase 1-7, ganske som ovenfor anført.

Den tredje gruppe af 30 børn er en kontrolgruppe med numrene 10301-10330 etc. Disse børn undersøges kun som 10-årige og igen som voksne med henblik på kontrol for indlærings effekter i de to ovenstående eksperimentalgrupper.

Protokolblade er fremsendt for alle disse børn.

Fase 8 dækker over tvær-sektionelle undersøgelser af ideelt set 150 børn jævnt fordelt over køn og aldre 8, 10, 12, 14, og 16+ alderen. Nummeret for alle børn i fase 8 begynder med 8. Dernæst følger alderen (08, 10, 12, etc.) efterfulgt af det enkelte barns subnummer (eller 80801).

Hele projektet omfatter med andre ord data fra ideelt set 149 + 90+ + 150+ børn, eller 387+ børn og er bygget helt logisk op. Du har med kartoteksskabene fået udleveret flere protokolblade, end du har bedt om.

Af projektets løbende natur følger automatisk, at antallet af børn og voksne vil variere fra analyse til analyse over tid, afhængig af tilgængelighed af komplette data og valg af selektionskriterier. De tidligste analyser var henvist til enten at trække på færre fp. med komplette data, eller at inddrage

fp. med ukomplette data (hvor der så anvendtes mean substitution metoden), eller at medinddrage gentagne observationer af børn i det longitudinelle stræk. Efterhånden som datamaterialet opdateres løbende af mine assistenter, bliver det muligt at lave analytisk set stadigt mere tilfredsstillende undersøgelser med komplette data for flere og flere børn og voksne. Der er intet usædvanligt i dette. Der er heller intet usædvanligt i at trække tidligere fejlbehæftede eller uhensigtsmæssige analyser tilbage, når bedre foreligger.

Det er direkte ukorrekt, når du i dit brev af 10. ds. "konstaterer", at det oprindelige datasæt for 52 voksne er destrueret. Den oprindelige fil med komplette data for 52 personer blev suppleret med nye data, således at der var komplette data på i alt 62 voksne. Der er ikke "destrueret" data, således som du antyder.

Som sagt kan man i et projekt under udvikling, både data- og analysemæssigt, forvente udsving over tid. Det er dog i den aktuelle sammenhæng vigtigt at notere sig, at disse udsving alle peger i "den forventede retning". Den eneste undtagelse er de tidlige analyser af børn. Her "ødelagdes" analysen delvist af en banal divisionsfejl i en formel. Efter korrektion af fejlen viste resultatet sig at være signifikant og at gå i den forudsagte retning.

Det er også vigtigt at erindre sig, at mange andre forskere (hvad enten de bruger samme eller forskellige analyser, eg. Lynn, 1999), får resultater, som er i fuld overensstemmelse med hovedhypotesen, som er, at når man anvender hensigtsmæssige analyseformer (se Jensen, 1998, p. 538; Nyborg, 2003) og de bedste data, finder man en moderat gennemsnitlig kønsforskel i g i mænds favør. Kombineret med mænds generelt større spredning, udmøntes dette i en større mand/kvinde ratio i den høje (og lave) ende af g -skalaen. Det er også vigtigt at holde sig for øje, at denne ratio endog vil fremkomme, selv om der ikke kan konstateres nogen gennemsnitsforskel i g , men blot en større spredning hos mændene. Dette er konstateret i utallige undersøgelser mange år tilbage i tiden.

Med venlig hilsen

Helmuth Nyborg

Kopi til dekan Tom Latrup-Pedersen.

Referencer

- Jensen, R.A. (1998). *The g factor: The science of mental ability*. Westport, CT: Praeger.
- Lynn, R. (1999). Sex difference in intelligence and brain size: A developmental theory. *Intelligence*, 27, (1), 1-12.
- Nyborg, H. (2003) (Ed.). *The scientific study of general intelligence: Tribute to Arthur R. Jensen*. Oxford: Pergamon.